

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/108/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5314204010
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5314204010.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a členiek senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a Mgr. Zuzany Hartelovej, v právnom spore žalobkyne: R. Y., rod. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. O. M. č. XXX, zastúpenej splnomocnenou zástupkyňou JUDr. Ivetou Ďurčaťovou, advokátkou, so sídlom U., ul. M. č. XX, proti žalovanému: R. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. O. M. č. XXXX, zastúpenému splnomocneným zástupcom JUDr. Jánom Kasenčákom, advokátom, so sídlom V. - U. O. U., ul. V. č. XX, o uloženie povinnosti trpieť právo prechodu a zdržať sa zásahov do práva prechodu, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 4C/84/2014-727 zo dňa 22. januára 2020, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Žalovaný **m á** voči žalobkyňi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Čadca rozsudkom č. k. 4C/84/2014-727 zo dňa 22.01.2020 žalobu zamietol (výrok I.). Zároveň rozhodol, že žalovaný má voči žalobkyňi nárok na náhradu trov konania, o výške ktorej bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku v rozsahu 100 % (výrok II.). Štát má voči žalobkyňi nárok na náhradu trov konania, o výške ktorej bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku, v rozsahu 100 % (výrok III.).

Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobou zo dňa 20.07.2006 sa pôvodní žalobcovia (R. Y. a L. Y.) domáhali uloženia povinnosti žalovanému, aby trpel právo žalobcov zodpovedajúce vecnému bremenu pozostávajúce z práva prechodu peši, konským povozom, osobným motorovým vozidlom, nákladným motorovým vozidlom cez parcelu EKN č. 5121/2 o výmere 439 m², katastrálne územie (ďalej len „k.ú.“) M. O. M., zapísanú na liste vlastníctva (ďalej len „LV“) č. XXXX, na susediaci pozemok patriaci žalobcom - parcelu CKN č. 5157/1 k.ú. M. O. M., zapísanú na LV č. XXX. Domáhali sa uloženia zákazu žalovanému rušiť ich v tomto práve pod následkami exekúcie. Žalobu postavili na tom skutkovom základe, že žalovaný je zapísaný ako vlastník parcely EKN č. 5121/2 - orná pôda o výmere 439 m², zapísanej na LV č. XXXX k.ú. M. O. M. na základe zápisnice spísanej na notárskom úrade JUDr. Zdenka Pijáka pod sp. zn. N 37/2004, Nz 10248/2004. Keďže nebol vytvorený geometrický plán, hranice tejto parcele nie sú určené, v prírode má byť súčasťou parcele CKN č. 5121/2. Pôvodní žalobcovia boli podielovými spoluvlastníkmi susedných parciel CKN č. 5157/1 a CKN č. 5157/2, zapísaných na LV č. XX k.ú. M. O. M.. Žalobcovia majú na parcele CKN č. 5157/1 od r. 1964 postavenú chatu, k svojim nehnuteľnostiam prechádzali po parcele EKN č. 5121/2. Prechádzali po nej aj iní vlastníci susediacich pozemkov, lebo iný prechod k nehnuteľnostiam nemali. Na základe stavebného povolenia Okresného úradu v Čadci č. ZP.1815/00/557/01/1312/02/FX9/La im bola povolená výstavba druhej chatky ohľadom ktorej sa uvádza aj prístup k stavbe po obecnej komunikácii a to parcele KNC č. 5121/6 a KNC č. 5121/8. Podľa geometrického plánu zo dňa 01.04.1998 parcela KNC č. 5121/6 je súčasťou parcele EKN č.

5121/2, avšak tento geometrický plán č. 31562388-88/98 vyhotovený Geodéziou Žilina zobrazený nebol. Ďalej pôvodní žalobcovia uviedli, že právni predchodcovia žalovaného im nebránili v práve prechodu po spornej parcele. Až žalovaný im začal brániť vystavaním dreveného oplotenia, umiestnením drevnej hmoty na spornom pozemku. Oplotenie bol však povinný na základe rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 5C/578/98-53 zo dňa 25.02.2000 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co/2328/00 zo dňa 06.12.2000 odstrániť. Svoje právo zodpovedajúce vecnému bremenu nadobudli vydržaním podľa § 151n ods. 1 Občianskeho zákonníka, keď toto právo vydržali, lebo po spornej parcele prechádzali aj so súhlasom právneho predchodcu žalovaného. Poukázali na existenciu naliehaného právneho záujmu. Uznesením č. k. 8C/99/2006-179 zo dňa 01.07.2009 súd pripustil zmenu žaloby tak vo vzťahu k zneniu rozsudočného návrhu, ako aj vo vzťahu k skutkovým tvrdeniam žalobcov. Predmetom konania sa tak stalo uloženie povinnosti žalovanému trpieť právo žalobcov pozostávajúce z práva prechodu peši, konškým povozom, osobným a nákladným motorovým vozidlom cez časť parcely CKN č. 5121/6 o výmere 174 m² a CKN č. 5121/8 o výmere 64 m², ktoré sú totožné s časťou parcely EKN č. 5134 na LV č. XXXX a ďalej uloženia zákazu žalovanému akýmkoľvek spôsobom žalobcom v ich práve prechodu brániť, to všetko z titulu podielového spoluvlastníctva.

Podaním zo dňa 15.07.2019 žalobkyňa vzniesla zmenu žaloby a to v označení časti parcely EKN č. 5134, zapísanej na LV č. XXXX k.ú. M. O. M., keď žiadala uložiť žalovanému povinnosť trpieť jej právo prechodu cez novovytvorenú parcelu CKN 5121/10 - ostatné plochy o výmere 326 m² a zakázať mu akýmkoľvek spôsobom jej brániť v tomto práve po uvedenej parcele.

V nadväznosti na § 212, § 216 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“) súd musel ustáliť, čo tvorí predmet sporu.

Pôvodne sa žalobkyňa domáhala určenia vecného bremena spočívajúceho v práve prechodu cez parcelu EKN č. 5121/2 titulom vydržania tohto práva. Následne vychádzajúc zo záverov znaleckého posudku vyhotoveného pre účely tohto konania vzniesla zmenu žaloby, keď zmenila nielen petit, ale aj svoje skutkové tvrdenia, keď sa domáhala práva prechodu po sporných parcelách CKN č. 5121/6 a CKN č. 5121/8 z titulu podielového spoluvlastníctva k pôvodnej pozemnoknižnej parcele č. 5134, ktorá je sčasti so spornými parcelami totožná. Súd zmenu žaloby uznesením č. k. 8C/88/2006-179 zo dňa 01.07.2009 pripustil. Pripustením zmeny žaloby zmenil tak petit vo vzťahu k predmetu, teda parcele, ktorej sa malo vecné bremeno týkať, ako aj vo vzťahu k skutkovým tvrdeniam, ktoré žalobcovia zmenili na úpravu pomerov medzi podielovými spoluvlastníkmi podľa § 139 ods. 2 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občianskeho zákonníka“). Aj napriek tomu, aj vzhľadom k zneniu petitu, tvrdeniam žalobkyne a vyjadreniam žalovaného javilo sa súdu naďalej ako sporné, či ide o konštitutívne zriadenie vecného bremena alebo právo vyplývajúce z podielového spoluvlastníctva. Ide o dva nároky, pričom pokiaľ ide o tvrdenia zo strany žalobkyne v priebehu celého konania, tieto si rozporovali. Sama právna zástupkyňa totiž uviedla, že vecné bremeno žaluje žalobkyňa z opatrnosti. Dokonca aj po poslednom zrušujúcom rozhodnutí odvolacieho súdu poukazovala na možnosť zriadenia vecného bremena. Po pripustení zmeny žaloby vznesenej žalobkyňou v podaní zo dňa 15.07.2019 na pojednávaní vykonanom v prítomnosti oboch strán v nadväznosti na rozhodnutie Okresného úradu Čadca, odboru katastrálneho pod č. X-167/2016-Rb zo dňa 05.05.2016 (na dôvody vykonania opravy), ktoré bolo vydané až po vyhotovení geometrického plánu č. 51/2016 (23.03.2016), ktorý uvedený úrad overil, autorizoval tiež v nadväznosti na to, že išlo o nové skutočnosti, ktoré nastali po rozhodnutí Najvyššieho súdu SR (ďalej len „NS SR“) akceptujúc zároveň postavenie žalobkyne ako „pána sporu“ súd ustálil, že žalobkyňa sa v prvom výroku domáha práva prechodu po časti (novej - geometrickým plánom oddelenej parcele CKN č. 5121/10) parcely PKN/EKN č. 5134 vo vzťahu, ku ktorej je podielovou spoluvlastníčkou (v nadväznosti na aktuálne údaje na LV č. XXXX), teda úpravy výkonu spoluvlastníckych práv v nadväznosti na § 139 ods. 2 Občianskeho zákonníka a druhým výrokom sa ako podielová spoluvlastníčka domáha voči žalovanému ochrany svojho vlastníckeho práva, keďže jej žalovaný vo výkone práva prechodu bráni. Skutkové tvrdenia od poslednej zmeny žaloby zostali viac menej zachované, zmenil sa len rozsah výkonu práva žalobkyne.

Súd vykonal dokazovanie ohliadkami na mieste samom, výsluchom strán, výsluchom svedkov, znaleckým posudkom, oboznámil sa s nasledovnými listinami (LV č. XXX k.ú. M. O. M., čiastočný výpis z LV č. XXXX k.ú. M. O. M., čiastočný výpis z LV č. XXXX k.ú. M. O. M., znalecký posudok Ing. Jozefa Miartuša č. 3/2009, geometrický plán č. 51/2016 zo dňa 23.03.2016, žiadosť o opravu do registra EKN zo dňa 23.03.2016, protokol o oprave chyby v katastrálnom operáte č. X-167/2016-Rb zo dňa 05.05.2016) rešpektujúc i závery NS SR vyslovené v uznesení č. k. 1MCdo/7/2012-351 zo dňa 26.02.2014 ako i stav, ktorý po tomto rozhodnutí nastal (rozhodnutie X-167/2016-Rb, geometrický plán č. č. 51/2016). Pokiaľ boli v konaní vypočutí svedkovia, títo sa vyjadrovali k spôsobu a rozsahu užívania spornej nehnuteľnosti v minulosti, teda k pôvodným rozhodujúcim skutkovým tvrdeniam (vo vzťahu k

parcele EKN č. 5121/2 o výmere 439 m², zapísanej na LV č. XXXX). Výsluch svedkov k uvedeným skutočnostiam mal význam pri dokazovaní vzniku a existencie vecného bremena pôvodne tvrdeným vydržaním zo strany žalobkyne. S poukazom na pripustenie zmeny žaloby a v rámci nej aj zmeny skutkových tvrdení, výsluch svedkov k uvedeným skutočnostiam nebol podľa názoru súdu rozhodujúcim dôkazom. Z výpovedí svedkov preto pri rozhodovaní nevychádzal, nehodnotil ich. Výpovede svedkov by nenahradili listinné dôkazy (listy vlastníctva, znalecký posudok) preukazujúce existenciu podielového spoluvlastníctva k sporným parcelám CKN č. 5121/6 a CKN č. 5121/8 (po pripustení poslednej zmeny žaloby vo vzťahu k parcele CKN č. 5121/10). Súd preto nevykonával ani dôkazy navrhnuté žalobkyňou po rozhodnutí NS SR výsluchom ďalších svedkov, ako i svedkov, ktorí už boli v konaní vypočutí, pretože mali podľa vyjadrenia právnej zástupkyne preukázať to isté, mali ozrejmiť, na čo slúžila pôvodne sporná parcela (teda parcela CKN č. 5121/6 a CKN č. 5121/8). Po zmenách žaloby však tieto skutočnosti už neboli predmetom dokazovania, nemali preto pre rozhodnutie súdu význam. Súd ich preto nevykonával, považujúc ich za nehospodárne, nadbytočné. Výsluch ďalších svedkov a hodnotenie predchádzajúcich výpovedí už vypočutých svedkov by bol namieste pri deklaratórnom rozhodovaní o existencii vecného bremena v znení pôvodnej žaloby.

Následne súd citoval ust. § 123, § 126 ods. 1 a § 139 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Konštatoval, že žalobkyňa predmetom tohto konania v zmysle naposledy učinenej zmeny žaloby urobila jednak žalobu o úprave hospodárenia so spoločnou vecou v zmysle § 139 ods. 2 Občianskeho zákonníka, keď sa vo výroku I. domáhala uloženia povinnosti žalovanému podielovému spoluvlastníkovi, aby na novovytvorenej parcele CKN č. 5121/10 o výmere 326 m² k.ú. M. O. M. trpel výkon jej práva prechodu, ktoré vykonáva z titulu podielovej spoluvlastníčky vo vzťahu k parcele EKN (pôvodne i PKN) č. 5134 a jednak žalobu vlastnícku, na ochranu svojho práva ako práva podielového spoluvlastníka voči žalovanému (zároveň druhému podielovému spoluvlastníkovi), a to pred jeho neoprávnenými zásahmi do výkonu jej práva prechodu.

Vo vzťahu k prvému požadovanému výroku (o uloženie povinnosti žalovanému podielovému spoluvlastníkovi, aby na novovytvorenej parcele CKN č. 5121/10 o výmere 326 m² k.ú. M. O. M. trpel výkon jej práva prechodu, ktoré vykonáva z titulu podielovej spoluvlastníčky vo vzťahu k parcele EKN (pôvodne i PKN) č. 5134) dospel súd k záveru, že právo prechodu žalobkyne a jej zodpovedajúca povinnosť žalovaného výkon tohto práva trpieť vyplýva im obom z ich podielového spoluvlastníctva, teda zo spoluvlastníckeho vzťahu. Vychádzajúc z geometrického plánu č. 51/2016 sporná parcela CKN č. 5121/10 je vytvorená i z parcely EKN č. 5134 vo vzťahu, ku ktorej mal súd podielové spoluvlastníctvo strán sporu preukázané aktuálnym výpisom z LV č. XXXX k.ú. M. O. M.. V tomto smere súd považoval za potrebné poukázať na to, že žalobkyňa sa zmenou žaloby zrejme snažila pôvodný nedostatok aktívnej vecnej legitímácie zhojiť, využijúc zrejme i nesprávnosť údajov, resp. následnú opravu údajov v katastrálnom operáte, práve v nadväznosti na vykonané dokazovanie, bola však pánom sporu i svojej žaloby. Keďže zmenou žaloby predmet sporu v tejto časti de facto rozšírila, pretože sa dožadovala práva prechodu po väčšej ploche, než po celý čas sporu, vo vzťahu k rozšírenej časti, v danom prípade časti presahujúcej parcely CKN č. 5121 (správne č. 5121/6 - poznámka odvolacieho súdu) a CKN č. 5121/8, ktoré podľa doterajšieho dokazovania tvorili tvrdenú prístupovú cestu, bol toho názoru, že aj napriek tomu naďalej nie je splnená základná procesná podmienka nerozlučného procesného spoločenstva, ktoré v takomto prípade tvoria všetci podieloví spoluvlastníci, v danom prípade zapísaní na LV č. XXXX. Pokiaľ sa teda žalobkyňa domáhala určenia spôsobu užívania spoločnej nehnuteľnosti s poukazom na ust. § 139 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pre ktoré je základným predpokladom existencia podielového spoluvlastníctva, mali by byť pasívne vecne legitímovaní všetci podieloví spoluvlastníci (tzv. nerozlučné spoločenstvo). V tomto smere sa súd stotožnil s obranou žalovaného. V nadväznosti na uvedené nebolo preto možné žalobe v tejto časti vyhovieť.

Druhým výrokom sa žalobkyňa domáhala ochrany svojho práva podielového spoluvlastníka voči druhému podielovému spoluvlastníkovi - žalovanému, a to pred jeho neoprávnenými zásahmi, a to vo vzťahu k rozšírenej časti žaloby, teda parcely, ktorú dala vyčleniť geometrickým plánom č. 51/2016. Podľa súdu pri formulácii vlastníckej žaloby je dôležité presne opísať spôsob rušenia, aby bol výrok rozsudku vykonateľný. V petite by sa teda žalobca mal domáhať, aby sa žalovaný rušiteľ zdržal presne opísaného konania alebo aby obnovil pôvodný stav, ktorý bol jeho zásahom porušený tak, že len jeho obnovenie zabezpečí plný výkon oprávnení vlastníka. Ust. § 126 Občianskeho zákonníka teda chráni vlastnícke právo k hmotnej veci pred neoprávnenými zásahmi, ktoré už nastali, trvajú alebo bezprostredne hrozí, že sa budú opakovať. Vo vzťahu k tejto časti predmetu sporu však podľa názoru súdu neboli zo strany žalobkyne produkované rozhodujúce skutkové tvrdenia a dôkazy. Žalobkyňa po zmene žaloby nekonkretizovala akým konkrétnym spôsobom. Ak aj odkazovala na skoršie skutkové tvrdenia vo vzťahu k oploteniu žalovaného, tie sa vzťahovali na pôvodný predmet (parcely CKN č.

5121/6 a CKN č. 5121/8), nie na CKN č. 5121/10 (o väčšej výmere). V tomto smere poukázal na to, že predmetom dokazovania do pripustenia poslednej zmeny žaloby bola v podstate iná parcela, resp. len časť spornej parcely CKN č. 5121/10 (pôvodne CKN č. 5121/6 a CKN č. 5121/8). Dokonca v nadväznosti na prvý výrok možno konštatovať, že žalobkyňa má právo prechodu po celej spornej parcele EKN č. 5134, a to z titulu podielovej spoluvlastníčky, ktorá ale nepreukázala, že žalovaný jej v prechode po celej tejto parcele (nielen parcele spornej CKN č. 5121/10) bráni. Podľa názoru súdu teda žalobkyňa neoprávnený zásah žalovaného do jej práva ako práva vlastníka nepreukázala. Neuniesla nielen bremeno dôkazu, ale ani samotné bremeno tvrdenia. K zmenenej žalobe neprodukovala v tomto smere žiadne konkrétne skutkové tvrdenia a dôkazy, spoliehala na doposiaľ zistený skutkový stav, keď prostredníctvom právnej zástupkyne uviedla len to, že vadný stav naďalej trvá. Nové dôkazné návrhy po pripustení zmeny žaloby nevzniesla. V tomto smere súd považoval za dôležité poukázať i na to, že jeho závery o neunesení samotného bremena tvrdenia k protiprávnemu konaniu žalovaného podporuje i samotné znenie druhého navrhovaného výroku v časti: „akýmkoľvek spôsobom brániť v práve prechodu“. Uvedené by mohlo viesť i k problémom v prípadnom budúcom exekučnom konaní, bolo by to možné ľahko zneužiť na ujmu povinného.

Súd považoval za potrebné uviesť, že na základe listinného dôkazu - rozhodnutia Okresného úrad Čadca č. X-167/2016-Rb zo dňa 05.05.2016 už nemohol teda založiť svoje rozhodnutie na znaleckom posudku (ktorý dovtedy považoval v spojení so závermi NS SR za kľúčový dôkaz a to v nadväznosti na dôvod vykonania opravy údajov v katastrálnom operáte (nesprávne evidované údaje v SGI po ROEP v lokalite parcel EKN č. 5134 a EKN č. 5121/2), keďže konštatovaná nesprávnosť údajov sa týkala tak parcely EKN č. 5134, ku ktorej časti sa žalobkyňa svojho práva prechodu domáhala, ako aj EKN č. 5121/2 patriacej žalovanému. Aj preto zmenu žaloby žalobkyne pripustil.

Následne sa vyjadroval aj k tomu, že žalobkyňa v určitých súvislostiach poukazovala stále i na možnosť zriadenia vecného bremena, ktoré však nevzhliadol.

Súd dodal tie, že pokiaľ aj žalobkyňa poukazovala celý čas na konanie sp. zn. 5C 578/98, v ktorom bola žalovanému uložená povinnosť odstrániť oplotenie, poukazuje na tú skutočnosť, že k osvedčeniu vlastníckeho práva k parcele EKN č. 5121/2 došlo až po rozhodnutí vo veci sp. zn. 5C/578/98, a to v r. 2004. Pokiaľ žalobkyňa pôvodne dokonca popierala v konaní i titul nadobudnutia vlastníckeho práva na strane žalovaného, resp. jeho vlastnícke právo k parcele EKN č. 5121/2, či jeho rozsah, mala produkovať tvrdenia a dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Počas konania netvrdila, že by podala určovaciu vlastnícku žalobu, či už pozitívnu alebo negatívnu (aj v tomto konaní popierala rozsah vlastníckeho práva žalovaného, avšak to nebolo predmetom tohto konania a dokazovania).

Na záver súd poukázal aj na to, že aj keby žalobkyňa nežiadala právo prechodu z titulu podielového spoluvlastníctva, ale domáhala by sa deklaratórneho rozhodnutia o určení, že nadobudla vecné bremeno vydržaním, nemal produkované tvrdenia a dôkazy k predpokladom tohto spôsobu nadobudnutia vecného bremena v podobe práva prechodu. Žalobkyňa zrejme vedela, že žalobou postavenou na pôvodnom skutkovom základe týkajúcom sa vydržania, úspešná nebude. Pôvodne tvrdila vznik práva prechodu v r. 1984, neuviedla však, od ktorého zo spoluvlastníkov získala toto právo, kto bol vtedy vlastníkom a v akom rozsahu. Predmetom pôvodne nebolo právo z podielového spoluvlastníctva, ale právo prechodu, to je vždy odvodené od iného spoluvlastníka, resp. vlastníka. Teda sama žalobkyňa postupne vyvracala svoje pôvodné tvrdenia.

O trovách tohto konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 262 ods. 1 C. s. p., keď rozhodol najskôr o nároku na náhradu trov konania podľa úspechu v spore. Úspešným v spore bol žalovaný, patrilo mu preto nárok na náhradu trov, ktoré mu v konaní vznikli, v danom prípade v celom rozsahu. O výške jeho nároku rozhodne po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením v súlade s § 262 ods. 2 C. s. p. V uvedenom konaní vznikli trovy aj štátu, ktorý má rovnaké postavenie ako každý iný subjekt, ktorému v súvislosti s dokazovaním vznikli trovy. V danom prípade predstavujú tieto trovy náhradu za použitie služobného motorového vozidla Okresného súdu Čadca za účelom vykonania ohliadky dňa 28.04.2014. Ide o výdavok, ktorý nie je krytý zálohou, ani preddavkom. Štát mal právo na náhradu týchto trov voči neúspešnej žalobkyňi.

2. Proti rozsudku okresného súdu podala odvolanie žalobkyňa zo dňa 22.04.2020 prostredníctvom splnomocneného zástupcu. Mala za to, že rozhodnutie súdu vyvodzuje z dokazovania nesprávne a neúplné skutkové závery. Skutkové zistenia súd podrobil nesprávnemu právnemu hodnoteniu, čo vyvoláva také vady, ktoré sa dotýkajú jej práv. Nevykonanie dôkazov ňou navrhnutých ako aj nevyhodnotenie dôkazov považovala žalobkyňa za svojvoľné a neakceptovateľné konanie zo strany súdu. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku podľa nej vyplynula značná forma zaujatia súdu voči nej keď mal za to, že si prispôbuje tvrdenia, že neuniesla dôkazné bremeno ani bremeno tvrdenia,

napriek tomu, že do konania predložila dostatočné množstvo dôkazov. Ustálenia súdu podľa žalobkyne sú nedostačujúce a nezodpovedajú skutkovému a právnomu stavu sporu veci teda ide o svojvoľné rozhodnutie súdu a nie o vyslovený právny názor v zrušujúcom uznesení krajského súdu zo dňa 28.06.2018 s tým, že postupoval len podľa svojho vlastného uváženia, ktorý sa neopieral o skutkový ani právny stav veci. Súd nevychádzal z vykonaného dokazovania, nechal do úvahy dôkazy značne znejúce v jej prospech, odmietol vykonať ňou navrhnuté dôkazy a to len z dôvodu, že podľa neho boli dôkazy nadbytočné a nehospodárne. Taktiež podľa presvedčenia žalobkyne chýba logická argumentácia súdu prvej inštancie.

Podľa žalobkyne pokiaľ súd skonštatoval, že z geometrického plánu č. 51/2016 zo dňa 23.03.2016 vyplýva, že novovytvorená parcela CKN č. 5121/10 o výmere 326 m² bola odčlenená z parcely EKN č. 5134 o výmere 5413 m², zapísanej na LV č. XXXX a z grafickej časti vyplýva, že táto novovytvorená parcela okrem iného pokrýva aj pôvodné parcely CKN č. 5121/6 a CKN č. 5121/8 tak súd nedôvodne neprihliadal na skutočnosť, že geometrický plán č. 51/2016 zo dňa 23.03.2016 preukazuje skutkový a právny stav a to, že časti parciel CKN č. 5121/6 a CKN č. 5121/8 vznikli z pôvodnej PKN parcely č. 5134 (a nie z parcely č. 5121/2, pôvodne zapísanej ako č. 5121/b) pričom zvyšok parc. EKN č. 5134 o výmere 5090 m² nie je týmto geometrickým plánom zameriavaný a spoluvlastníčkou parc. EKN č. 5134 je ona. Ustálenie súdu prvej inštancie, ktorým dospel k záveru, že vzhľadom na pripustenie zmeny žaloby z výpovedí svedkov pri rozhodovaní nevychádzal a nehodnotil považovala žalobkyňa za arbitrárne, ktorým bolo porušené jej právo na spravodlivé súdne konanie. Skutočnosť, že došlo k pripusteniu zmeny žaloby nebolo dôvodom, aby súd prvej inštancie neprihliadal a nevyhodnotil už vykonané dôkazy - výsluchy svedkov - pretože preukazovali na aký účel bola užívaná sporná časť nehnuteľnosti a to parcely EKN č. 5134 - prístupová cesta (na geometrickom pláne označená ako parcela CKN č. 5121/10) k jej nehnuteľnostiam.

V ďalšej časti odvolania žalobkyňa uviedla, že názor súdu, že pasívne vecne legitimovaní mali byť všetci podieloví spoluvlastníci je podľa nej nesprávny. V tejto súvislosti poukázala na to, že v práve prechodu po spoločnej nehnuteľnosti jej bráni len žalovaný nie ostatní podieloví spoluvlastníci. Žalovanie aj ostatných podielových spoluvlastníkov považovala za nehospodárne, nadbytočné a neúčelné, ktoré by zbytočne zaťažovalo nielen ju ale najmä ostatných podielových spoluvlastníkov, ktorí jej žiadnym spôsobom nebránia v prechode cez spornú časť nehnuteľnosti parcely EKN č. 5134. V danom prípade sa súd stotožnil s obranou žalovaného, ktorej účelom bolo len zakryť, príp. ospravedlniť úmyselné konanie žalovaného spočívajúce v bránení jej prechodu. Uviedla, ona sa nedomáhala určenia spôsobu užívania spoločnej nehnuteľnosti ako ustálil súd ani rozhodovania o hospodárení so spoločnou vecou ale sa domáhala ochrany svojho práva na nerušené užívanie spoločnej nehnuteľnosti v čom jej bráni len žalovaný a ktoré právo je chránené aj Ústavou SR. Ďalej žalobkyňa nesúhlasila s ustálením súdu týkajúcim sa II. požadovaného výroku, že z jej strany neboli produkované rozhodujúce skutkové tvrdenia a dôkazy, že jej žalovaný bránil v prechode. Do konania predložila fotodokumentáciu (vykopávanie jám, ukladanie dreva na jedinú prístupovú cestu, parkovanie motorového vozidla žalovaného na prístupovej ceste, opätovné postavenie plotu), z ktorej vyplýva, že žalovaný bránil a naďalej jej bráni v prechode cez spornú časť nehnuteľnosti. Taktiež bola vykonaná ohliadka na mieste samom (súdom), z ktorej tiež uvedené vyplynulo. Výsluchy svedkov preukázali na aký účel slúžila sporná časť nehnuteľnosti parcely EKN č. 5134. Tieto dôkazy osvedčujú odôvodnenosť podanej žaloby, aké iné dôkazy mala súd predložiť súd neuviedol. Súd žiadnym spôsobom bližšie neodôvodnil svoj záver, že ona neunesla dôkazné bremeno. Práve žalovaný postavil svoju obranu len na tvrdeniach, ktoré nepodložil relevantnými dôkazmi. Na ohliadke na mieste samom vykonanej dňa 28.04.2015 žalovaný na otázku jej právnej zástupkyne, kto kopal jamy v prístupovej ceste uviedol: „Ja pretože mi tu robili stále problémy...“(str. 4 zápisnice). Nesporné je preto, že sám žalovaný potvrdil, že jej bráni v užívaní spoločnej nehnuteľnosti. K ustáleniu súdu prvej inštancie, že k osvedčeniu vlastníckeho práva k parcele EKN č. 5121/2 došlo až po rozhodnutí vo veci sp. zn. 5C/578/98 v r. 2004 žalobkyňa poukázala, že súd nechal a nehodnotil tú skutočnosť, že žalovaný „vydržal“ parcelu registra „E“, ktorá nebola geometricky zameraná a teda neboli vytýčené jej hranice. Z aktuálneho stavu LV č. XXXX k.ú. M. O. M. nesporne vyplýva, že parcela EKN č. 5121/2 má výmeru 232 m² (čo potvrdil aj súd prvej inštancie). V notárskej zápisnici o vydržaní bola síce uvedená iná výmera (stav E), ktorá však bola následne opravená v r. 2016 - X-167/2016/Rb. Z notárskej zápisnice jednoznačne vyplýva, že vydržovaná nehnuteľnosť bola zapísaná v PK vložke č. XXX (ako parc. 5121/b) a nie aj vo vložke č. XXX, v ktorej bola zapísaná parcela č. 5134. V tejto súvislosti dala do pozornosti odvolacieho súdu aj skutočnosť, že časť parcely EKN č. 5134 - vyznačená v geometrickom pláne č. 51/2016 ako parcela č. 5121/10 (ktorá bola nesprávne - pred opravou chyby v katastri nehnuteľností - totožná s časťou parcely EKN č. 5121/2) nebola medzi jej spoluvlastníkmi nikdy rozdelená a vždy slúžila ako prístupová cesta na prechod vlastníkov susediacich parciel. Taktiež

nespornou skutočnosťou je, že ak súd prvej inštancie uvádza, že k osvedčeniu o vydržaní malo dôjsť v r. 2004 t.j. po ukončení konania sp. zn. 5C/578/98 - právoplatne skončené v r. 2000 (v ktorom súd rozhodol, že žalovaný s manželkou sú povinní odstrániť oplotenie, k vydaniu ktorého došlo po skončení konania sp. zn. 8C/546/2004, v ktorom súd rozhodol, že títo nie sú výlučnými držiteľmi parcel v tom čase označený ako parc. KN č. 5121/1 a KN č. 5121/6) mal súd prvej inštancie vziať na zreteľ ust. § 134 Občianskeho zákonníka, z ktorého vyplýva, že oprávnený držiteľ sa stáva vlastníkom veci - nehnuteľnosti, ak ju má nepretržite v držbe po dobu desať rokov. Doba držby ani oprávnenosť držby neboli naplnené. Netvrdila v danom konaní, že by došlo k deľbe danej parcely, tvrdil to len žalovaný. Je možné preto sa dôvodne domnievať, že súd buď neskúmal spis sp. zn. 5C/578/98 alebo ho nesprávne vyhodnotil.

Žalobkyňa tiež uviedla, že berie do úvahy, že pre súdny nižšej inštancie je právny názor NS SR záväzný, avšak v danom prípade nie je zrejmé na základe čoho NS SR ustálil, že došlo k odobratiu z pkn parcely č. 5134, nakoľko to nebolo nepreukázané žiadnym dôkazom. NS SR rozhodol na základe nesprávnych podkladov s poukazom na skutočnosť, že po vydaní jeho uznesenia o mimoriadnom dovolaní došlo v r. 2016 k oprave - X-167/2016/Rb (táto oprava korešponduje a potvrdzuje aj stav preukázaný znaleckými posudkami vyhotovenými v predchádzajúcich konaniach a s predchádzajúcimi súdnymi rozhodnutiami, na ktoré ona neustále poukazovala). V r. 2016 došlo k oprave mapy určeného operátu aj katastrálneho operátu, z čoho viditeľne vyplýva, kde sa v určenom operáte nachádza parcela EKN č. 5134 a EKN č. 5121/2 (pôvodne č. 5121/b).

Na záver žalobkyňa uviedla, že v prejednávanej spore bolo potrebné prihliadnúť na to, že od r. 1994 došlo k viacerým zmenám, ktoré ovplyvnili skutkový a právny stav sporu. Konaním žalovaného nesporne vyplynulo najavo, že už po dobu viac než 25 rokov nerešpektuje jej spoluvlastnícke právo, keď neoprávnené zasahuje do jej vlastníctva - oplotením, vykopávaním jám a pod. Žalobu podala z dôvodu, že má záujem na dodržaní dlhodobého zaužívaného stavu, ktorí rešpektovali tak jej právni predchodcovia, ako aj právni predchodcovia žalovaného. Nesúhlasila ani s výrokom II. a III. napadnutého rozsudku.

V rámci odvolacieho návrhu žalobkyňa navrhla, aby odvolací súd rozhodnutie okresného súdu zrušil a vrátil vec na ďalšie konanie súdu prvej inštancie alebo aby ho zmenil a žalobe v celom rozsahu vyhovel a priznal jej voči žalovanému náhradu rov konania v celom rozsahu.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobkyne písomne nevyjadril.

4. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou stranou sporu (§ 362, § 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario C. s. p.) preskúmal rozsudok v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 380, § 379 C. s. p.) a rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 C. s. p.).

5. V preskúmvanej mal odvolací súd z obsahu spisu preukázané, že podanou žalobou došlo súdu dňa 24.07.2006 sa žalobcovia 1/ a 2/ R. Y. a L. Y. proti žalovanému R. T. domáhali rozhodnúť tak, že žalovaný je povinný trpieť právo navrhovateľov 1/ a 2/ zodpovedajúce vecnému bremenu pozostávajúce z ich práva prechodu peši, kónským povozom, osobným motorovým vozidlom, nákladným motorovým vozidlom cez pozemok - parcelu EKN č. 5121/2 o výmere 439 m², k. ú. M. O. M., zapísanú na LV č. XXXX u Správy katastra Čadca, a to na susediaci pozemok navrhovateľov 1/ a 2/ CKN č. 5157/1, k. ú. M. O. M. na LV č. XXX u Správy katastra Čadca, a to po ploche vyznačenej na náčrtku písmenami A, B, C, D, A, pričom bod A v prírode predstavuje hraničný bod s parcelou EKN č. 5122/1 zo strany od D, A, pričom bod A v prírode predstavuje hraničný bod s parcelou EKN č. 5122/1 zo strany od obecnej cesty, bod B je priamočiaro vzdialený od bodu A 6 m, a to pozdĺž celej parcele č. 5121/2. Odporcovi sa zakazuje rušiť navrhovateľov 1/ a 2/ v práve prechodu po parcele EKN č. 5121/2 k. ú. M. O. M., a to po ploche A, B, C, D, A pod následkami exekúcie.

Okresný súd uznesením č. k. 8C/99/2006-179 zo dňa 01.07.2009 pripustil zmenu žaloby (č. l. 171 spisu) tak, že žalovaný je povinný trpieť právo žalobcov 1/ a 2/ pozostávajúce z práva prechodu peši, kónským povozom, osobným motorovým vozidlom, nákladným motorovým vozidlom cez časť parcely CKN č. 5121/6 o výmere 174 m² - ostatné plochy k. ú. M. O. M. a parcelu CKN č. 5121/8 o výmere 64 m² k. ú. M. O. M., ktoré parcely sú totožné s časťou parcely EKN č. 5134 zapísanej u Správy katastra Čadca na LV č. XXXX podľa grafického znaleckého plánu znaleckého posudku č. 3/2009 Jozefa Miartuša. Súd zakazuje odporcovi akýmkoľvek spôsobom brániť navrhovateľom 1/ a 2/ v práve prechodu peši, kónským povozom, osobným motorovým vozidlom, nákladným vozidlom cez časti parcel CKN č. 5121/6 o výmere 174 m² - ostatné plochy k. ú. M. O. M. a CKN č. 5121/8 o výmere 64 m² k. ú. M. O. M., grafického znaleckého plánu Ing. Jozefa Miartuša, a to pod následkami exekúcie.

Žalobca 2/ L. Y. zomrel dňa XX.XX.XXXX (č. I. 183 spisu) a dedičmi sa stali žalobkyňa 1/, žalobca 2/ L. Y., žalobca 3/ X. Y., žalobca 4/ Z. Y., žalobca 5/ Ing. Y. Y., žalobca 6/ V. V..

Okresný súd rozsudkom č. k. 8C/99/2006-2008 zo dňa 21.09.2009 rozhodol tak, že žalobu, aby žalovaný bol zaviazaný trpieť právo žalobcov pozostávajúce z práva prechodu peši, konským povozom, osobným motorovým vozidlom, nákladným motorovým vozidlom cez časť parcely CKN č. 5121/6 o výmere 174 m² - ostatné plochy k. ú. M. O. M. a parcelu CKN č. 5121/8 o výmere 64 m² k. ú. M. O. M., ktoré sú totožné s časťou parcely EKN č. 5134, zapísanou na Správe katastra Čadca na LV č. XXXX podľa grafického znaleckého plánu znaleckého posudku č. 3/2009 Ing. Jozefa Miartuša, a aby žalovanému bolo zakázané akýmkoľvek spôsobom brániť žalobcom v práve prechodu pod následkami exekúcie zamietol. Žalobcov 1/ - 6/ zaviazal zaplatiť žalovanému trovy konania v sume 538,64 eur spoločne a nerozdielne do 3 dní od právoplatnosti rozsudku na účet advokáta JUDr. Miroslava Stopku.

V dôsledku podaného odvolania žalobcov 1/, 2/, 6/ Krajský súd v Žiline rozsudkom č. k. 8Co/408/2009-247 zo dňa 29.06.2010 rozhodol tak, že rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým zamietol žalobu, aby žalovaný bol zaviazaný trpieť právo žalobcov, pozostávajúce z práva prechodu peši, konským povozom, osobným motorovým vozidlom, nákladným motorovým vozidlom cez časť parcely CKN č. 5121/6 o výmere 174 m² - ostatné plochy k. ú. M. O. M. a parcela CKN č. 5121/8 o výmere 64 m² k. ú. M. O. M., ktoré sú totožné s časťou parcely EKN č. 5134 zapísanou na Správe katastra Čadca na LV č. XXXX podľa grafického znaleckého plánu znaleckého posudku č. 3/2009 Ing. Jozefa Miartuša a vo výroku, ktorým zamietol žalobu, aby žalovanému bolo zakázané akýmkoľvek spôsobom brániť navrhovateľom v práve prechodu pod následkami exekúcie vo vzťahu k navrhovateľka 1/ zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým zamietol žalobu, aby žalovaný bol zaviazaný trpieť právo žalobcov, pozostávajúce z práva prechodu peši, konským povozom, osobným motorovým vozidlom, nákladným motorovým vozidlom cez časť parcely CKN č. 5121/6 o výmere 174 m² - ostatné plochy k. ú. M. O. M. a parcely CKN č. 5121/8 o výmere 64 m² k. ú. M. O. M., ktoré sú totožné s časťou parcely EKN č. 5134 zapísanou na Správe katastra Čadca na LV č. XXXX podľa grafického znaleckého plánu znaleckého posudku č. 3/2009 Ing. Jozefa Miartuša zamietol a vo výroku, ktorým zamietol žalobu, aby žalovanému bolo zakázané akýmkoľvek spôsobom brániť žalobcom v práve prechodu pod následkami exekúcie zamietol, vo vzťahu k žalobcom 2/ a 6/ potvrdil. Rozsudok okresného súdu vo vzťahu k žalobcom 3/, 4/ a 5/ zostal nedotknutý. Vo výroku o trovách prvostupňového konania rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Žalobcov 2/ a 6/ zaviazal spoločne a nerozdielne nahradiť žalovanému trovy odvolacieho konania v sume 70,60 eur k rukám JUDr. Miroslava Stopku, advokáta so sídlom I., ul. P. č. XXXX/XA, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Okresný súd Čadca rozsudkom č. k. 8C/99/2006-293 zo dňa 24.01.2011 vo vzťahu žalobkyne R. Y. proti žalovanému R. T. o povinnosť trpieť právo prechodu a zdržanie sa zásahov z práva prechodu rozhodol tak, že žalovaný je povinný trpieť právo žalobkyne pozostávajúce z práva prechodu peši, konským povozom, osobným motorovým vozidlom, nákladným motorovým vozidlom cez časť parcely CKN č. 5121/6 o výmere 174 m² - ostatné plochy k. ú. M. O. M. a parcela CKN č. 5121/8 o výmere 64 m² k. ú. M. O. M., ktoré sú totožné s časťou parcely EKN č. 5134 zapísanej na Správe katastra Čadca na LV č. XXXX podľa grafického znaleckého plánu znaleckého posudku č. 3/2009 Ing. Jozefa Miartuša. Súd zakázal žalovanému akýmkoľvek spôsobom brániť navrhovateľke v práve prechodu peši, konským povozom, osobným motorovým vozidlom, nákladným vozidlom cez časti parcel CKN č. 5121/6 o výmere 174 m² - ostatné plochy k. ú. M. O. M. a CKN č. 5121/8 o výmere 64 m² k. ú. M. O. M. podľa grafického znaleckého plánu Ing. Jozef Miartuša. Žalovaného zaviazal zaplatiť žalobkyňi trovy konania v sume 1.548,67 eur tak, že sumu 1.065,36 eur žalobkyňi a sumu 483,31 eur na účet právnej zástupkyne JUDr. Ivety Ďurčateľovej v F. F., a.s., pobočka Martin, č.: XXXXXXXXXXX/XXXX do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Krajský súd v Žiline rozsudkom č. k. 8Co/171/2011-321 zo dňa 29.11.2011 o odvolaní žalovaného rozhodol tak, že rozsudok okresného súdu potvrdil. Žalobkyňi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Okresný súd uznesením č. k. 8C/99/2006-330 zo dňa 01.03.2012 žalobcov 2/, 3/, 4/, 5/ a 6/ zaviazal spoločne a nerozdielne nahradiť Slovenskej republike na účet Okresného súdu Čadca č. 7000158811/8180, trovy preddavkované štátom vo výške 138,15 eur do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia. Žalovaného zaviazal zaplatiť Slovenskej republike na účet Okresného súdu Čadca č. XXXXXXXXXXX/XXXX, trovy preddavkované štátom vo výške 27,63 eur do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

V dôsledku mimoriadneho dovolania Generálneho prokurátora Slovenskej republiky NS SR uznesením sp. zn. 1MCdo 7/2012 zo dňa 26.02.2014 rozhodol tak, že rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 29.11.2011 sp. zn. 8Co 171/2011 a rozsudok Okresného súdu Čadca z 24.01.2011 č. k. 8C/99/2006-293 zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. 8Co/272/2017. Z odôvodnenia rozhodnutia NS

SR vyplýva, že odôvodnenia rozhodnutí súdov nižších stupňov nezodpovedajú ustanoveniam § 157 ods. 2 a 3 Občianskeho súdneho poriadku účinného do 30.06.2016, ďalej len „O. s. p.“ v spojení s § 211 O. s. p., keďže súdy sa v dôvodoch rozhodnutia nevysporiadali s rozhodujúcimi skutočnosťami. NS SR poukázal na názor Generálneho prokurátora SR, že rozhodnutia súdu v danej veci vyznievajú arbitrárne, pretože na jednej strane súdy považovali za nepochybné, že právny predchodca žalobkyne L. V. bol bratom U. T., rod. V., ktorej právni nástupcovia s poukazom na zápis v spomínanej pozemno-knižnej zápisnici vykonávali následne prevody a prechody vlastníctva k spornej nehnuteľnosti a na druhej strane spochybňovali existenciu jeho spoluvlastníckeho podielu k tejto nehnuteľnosti. Ďalej NS SR konštatoval, že okresný súd svoje rozhodnutie založil na znaleckom posudku Ing. Miartuša, na ktorý výslovne odkazuje v úplnom rozpore s výslovne uvedenými závermi tohto posudku však tvrdí, že parcely KNC č. 5121/6 a č. 5121/8 sú totožné s parcelou KNE č. 5134. Takýto záver skutkového stavu nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Zo znaleckého posudku pritom vyplýva, že trasa prístupovej cesty, tak ako ju označili žalobcovia, vedie cez parcely KNC č. 5121/6 a č. 5121/8. Právne vzťahy k týmto pozemkom nie sú evidované na listoch vlastníctva. V danom prípade právny stav vyplýva z registra E, ktorý bol vytvorený pre dané katastrálne územie ROEP-om. Časť parciel KNC č. 5121/6 a 5121/8 je vedená v KNE registri na parcele KNE č. 5121/2, ktorá je vedená na LV č. XXXX. Tento list vlastníctva je súčasťou spisu ako príloha 6 znaleckého posudku na č. I. 148. Uvedený pozemok je vedený ako orná pôda o výmere 439 m² a jej výlučným vlastníkom je R. T., t. j. žalovaný. Titulom nadobudnutia je osvedčenie vyhlásenia o vydržaní č. NZ 10248/04-170/04. Znalec v znaleckom posudku KNE parcelu č. 5121/2 vymedzil bodmi A - B-C-N-O-D-E-F-G-H-1-A. Súdy oboch stupňov sa však od uvedeného vymedzenia parcely KNE č. 5121/2 znalcom odchyľili, svoj postup však žiadnym spôsobom nevysvetlili a neodôvodnili. Na č. I. 261 spisu sa nachádza fotokópia notárskej zápisnice č. N 37/2004 Nz10248/2004, napísanej na Notárskom úrade JUDr. Zdenka Pijáka, so sídlom v Žiline, dňa 06. februára 2004, ktorou bolo spísané osvedčenie vyhlásenia o vydržaní v zmysle § 63 zák. č. 397/2000 Z. z. a § 134 Občianskeho zákonníka. Notár osvedčil, že R. T. pred ním urobil prejav o nadobudnutí vlastníctva ku KN parc. č. 5121/2 - orná pôda o výmere 439 m² v k. ú. M. O. M., ktorá bola v tom čase na Správe katastra Čadca zapísaná na LV č. XXXX. Na základe uvedeného osvedčenia o vydržaní je odporca v katastri nehnuteľností zapísaný ako výlučný vlastník KNE parc. č. 5121/2. Znalec v znaleckom posudku uviedol, že táto parcela vznikla z dvoch PKN parciel č. 5121/ba č. 5134. PKN č. 5121/b bola vedená vo vložke č. XXX a bola prečíslovaná na parcelu č. 5121/2. Na grafickom znaleckom pláne je vymedzená bodmi E-F-G-H-E. Túto pôvodnú parcelu nemožno napriek rovnakému číslonaniu zamieňať s terajšou parcelou KNE č. 5121/2, čo vyplýva z vymedzenia ich hraníc znalcom. Druhou z parciel, z ktorých je vytvorená dnešná KNE parcela č. 5121/2 je PKN parc. č. 5134 vedená vo vložke č. XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX. Správne posúdenie stavu PKN parc. č. 5134 je pre zákonné rozhodnutie v tejto veci kľúčové. Pôvodná časť PKN parc. č. 5134 je v grafickom znaleckom pláne vyznačená bodmi A-B-C-N-O-D-E-H-1-A. Znalec v posudku nie celkom presne uviedol, že „vlastníci tejto parcely sú vedení na LV č. XXXX“, ktorý priložil do spisu. Presnejšie by bolo uviesť, že vlastníci zvyšku parcely č. 5134 (t. j. časti, ktorá nie je časťou parcely KNE č. 5121/2) sú vedení na LV č. XXXX. Ing. Jozef Miartuš vo svojom vyjadrení k námietkam navrhovateľov k jeho znaleckému posudku č. 3/2009 (č. I. 174) už uviedol celkom jednoznačne, že pokiaľ ide o parcelu č. 5134 bola z nej odobratá časť tak ako uviedol v znaleckom posudku a list vlastníctva č. XXXX nemá právne nič spoločné s časťou parcely KNE č. 5121/2. Na č. I. 132 spisu je čiastočný výpis LV č. XXXX, z ktorého skutočne vyplýva, že vo vzťahu k parcele KNE č. 5134 je pod B1 ako spoluvlastník v podiele 133/6000 vedený odporca a pod B32 je ako spoluvlastníčka v podiele 33/2000 vedená žalobkyňa R. Y.. Súčasná parcela KNE č. 5134 (po odobratí časti, ktorá sa stala súčasťou parcely KNE č. 5121/2) je však vo vzťahu k predmetu konania vymedzeného žalobkyňou irelevantná. Prístupová cesta, o ktorú v konaní ide jednoducho vôbec nevedie po terajšej parcele KNE č. 5134, ktorej je navrhovateľka spoluvlastníčkou. Zo znaleckého posudku Ing. Miartuša vyplýva, že prístupová cesta vymedzená žalobkyňou vedie po parcelách KNC č. 5121/6 a č. 5121/8, ku ktorým právne vzťahy nie sú evidované na liste vlastníctva. Z hľadiska právneho stavu tak podstatná časť spornej prístupovej cesty v zmysle vypracovaného znaleckého posudku vedie po parcele KNE č. 5121/2, ktorá je však vo výlučnom vlastníctve odporcu. Len časť parcely KNC č. 5121/8 je identifikovaná ako časť parcely KNE č. 5156 (LV č. XXXX) a časť parcely KNE č. 5157 (LV č. XXXX). Z kópie pozemno-knižnej mapy (č. I. 144) je zrejmé, že pôvodná PKN parcela č. 5134 zasahovala aj nad „pľacovú cestu“. V konaní pritom nebolo zistené, na základe čoho a kedy sa tento diel parcely stal súčasťou parcely KNE č. 5121/2. Záver znaleckého posudku v spojení s vyjadrením znalca k námietkam účastníkov je však v tomto smere jednoznačný. Okresný súd však tento rozpor v odôvodnení svojho rozhodnutia náležitým spôsobom nevysvetlil a jeho rozhodnutie je tak nepreskúmateľné. Nejde pritom o hodnotenie dôkazov, konkrétne predmetného znaleckého posudku, ale o vadu konania, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie

vo veci. Tento rozpor neodstránil ani odvolací súd. Z odôvodnení rozhodnutia odvolacieho súdu i súdu prvého stupňa je vyššie uvedené zrejme, že nespĺňajú náležitosti odôvodnení rozhodnutí v zmysle ust. § 157 ods. 2 O. s. p. v spojení s § 167 ods. 2 O. s. p. a § 211 ods. 2 O. s. p. a rovnako požiadavky, ktoré vyplývajú z práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Závery súdu oboch stupňov o skutkovom stave nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní, čo je tzv. inou vadou konania, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Okresný súd následne rozsudkom č. k. 4C/84/2014-514 zo dňa 21.11.2016 žalobu zamietol. Zároveň rozhodol, že žalovaný má voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (výrok II.) a štát má voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (výrok III.). Krajský súd v Žiline uznesením č. k. 8Co/272/2017-619 zo dňa 29.06.2018, ktorým rozsudok okresného súdu zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. Z jeho odôvodnenia vyplýva, že pri rozhodovaní okresný súd vychádzal z kľúčového dôkazu, za ktorý považoval znalecký posudok Ing. Jozefa Miartuša na jednoznačnosť ktorého záverov poukázal vo svojom rozhodnutí sám NS SR. Nemal preto dôvod vykonať kontrolné znalecké dokazovanie. Vychádzal z aktuálnych listov vlastníctva č. XXXX a č. XXX, výpisov z katastra nehnuteľnosti vo vzťahu k sporným parcelám KNC 5121/6 a 5121/8 preukazujúcich aktuálny stav. Súd neprihliadol na geometrický plán predložený žalobkyňou, ktorým došlo k vytvoreniu novej parcely KNC 5121/10 o výmere 326 m², nakoľko táto parcela nie je predmetom sporu. Napokon podľa súdu tento geometrický plán ani nebol vyhotovený na účely tohto súdneho konania. S týmto postupom okresného súdu sa odvolací súd nestotožnil nakoľko si okresný súd mal ujasniť či závery v rozhodnutí NS SR, aj keď je pravdou, že sú pre nižšie súdy záväzné, opierajúce sa o znalecký posudok Ing. Jozefa Miartuša obstoja od jeho rozhodnutia z r. 2014. Mal sa preto zaoberať tvrdeniami žalobkyne prednesenými pred okresným súdom v súvislosti s vytvorením parcely KNC č. 5121/10 o výmere 326 m², že táto bola vytvorená z PKN parcely č. 5134, ktorého je spoluvlastníčkou a to rovnako ako parcely KNC č. 5121/6 a KNC č. 5121/8, po ktorých vedie prístupová cesta. Na podporu jej tvrdení mal podľa nej slúžiť geometrický plán, na ktorý okresný súd z vyššie uvedených dôvodov neprihliadal. Taktiež sa mal zaoberať i tým, že žalovaný v súčasnej dobe nie je vlastníkom parcely KNE č. 5121/2 o výmere 439 m² ako bolo v čase rozhodovania NS SR. Zo žalobkyňou predloženého listu vlastníctva č. XXXX ku dňu 12.07.2016 (č.l. 498 spisu) a teda v konaní pred okresným súdom vyplývalo, že parcela KNE č. 5121/2 má výmeru 232 m², ktorá bola v r. 2016 správou katastra opravená na základe rozhodnutia X-167/2016-Rb. Nie je tak podľa odvolacieho súdu zrejme aké sú hranice terajšej parcely KNE č. 5121/2, ktorej vlastníkom je žalovaný, z akých dôvodov ako i ktorá parcela predstavuje zvyšnú výmeru. Závery okresného súdu vychádzajúce len z rozhodnutia NS SR opierajúceho sa o znalecký posudok Ing. Jozefa Miartuša sú tak podľa odvolacieho súdu za súčasného skutkového stavu predčasné. Napokon nezodôvodneným bolo podľa odvolacieho súdu aj okresným súdom zamietnutý návrh žalobkyne prednesený na pojednávaní dňa 26.10.2016 na doplnenie dokazovania výsluchom znalca Ing. Miartuša a to s poukazom na ust. § 220 ods. 2 C. s. p. (...súd jasne a výstižne vysvetlí, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy...). Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súvisiace najmä s aktuálnym stavom neboli podľa odvolacieho súdu dôvody na potvrdenie ani zmenu napadnutého rozhodnutia a preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vrátane výrokov o trovách účastníkov konania a trovách štátu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V ďalšom konaní bude povinnosťou súdu prvej inštancie zaoberať sa dôkaznými návrhmi žalobkyne s ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti. Okolnosti týkajúce sa výmery parcely KNE č. 5121/2 bude musieť ozrejmiť príslušná správa katastra. Následne zistené skutočnosti zhodnotiť, prípadne vykonať dokazovanie navrhnuté zmluvnými stranami a až potom rozhodnúť o veci a s požiadavkou kladenou na ust. § 220 C. s. p. odôvodniť nové rozhodnutie. V novom rozhodnutí opätovne rozhodne aj o trovách konania, vrátane trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 C. s. p.).

6. Okresný súd následne napadnutým rozsudkom žalobu zamietol. Rozhodnutiu predchádzal návrh žalobkyne na zmenu žaloby zo dňa 15.07.2019 doručený súdu dňa 08.08.2019 (č.l. 667 spisu), ktorú súd pripustil v nasledovnom znení: „Žalovaný je povinný trpieť právo žalobkyne pozostávajúce z práva prechodu peši, kónským povozom, osobným motorovým vozidlom, nákladným motorovým vozidlom cez tú časť parcely EKN 5134 zapísanej u Okresného úradu Čadca, katastrálny odbor na LV č. XXXX, ktorá je totožná s novovytvorenou parcelou KNC č. 5121/10 - ostatné plochy o výmere 326 m², vytvorená geometrickým plánom č. 51/2016 zo dňa 23.03.2016, vyhotoveným L. U., geodet, E. XXXX, overeným Okresným úradom Čadca, Odborom katastrálnym pod č. 445/2016 dňa 20.05.2016 a súd zakazuje sa žalovanému akýmkoľvek spôsobom brániť žalobkyni v práve prechodu peši, kónským povozom, osobným motorovým vozidlom, nákladným motorovým vozidlom cez tú časť parcely EKN č. 5134, zapísanej u Okresného úradu Čadca, katastrálny odbor na LV č. XXXX, ktorá je totožná s

novovytvorenou parcelou KNC č. 5121/10 - ostatné plochy o výmere 326 m², vytvorená geometrickým plánom č. 51/2016 zo dňa 23.03.2016, vyhotoveným L. U., geodet, E. XXXX, overeným Okresným úradom Čadca, Odborom katastrálnym pod č. 445/2016 dňa 20.05.2016, a to pod následkami exekúcie“. Okresný súd následne na základe odporúčania odvolacieho súdu v predchádzajúcom zrušujúcom uznesení urobil dopyt na Okresný úrad, katastrálny odbor Čadca o ozrejenie zmien (z pohľadu časovej chronológie) týkajúcich sa parcely „E“ KN č. 5121/2 - orná pôda o výmere 232 m² k.ú. M. O. M. zapísanej na LV č. XXXX, ktorá až do rozhodnutia X-167/2016-Rb z 05.05.2016 - 617/16 mala výmeru 439 m² v tom smere z akého dôvodu došlo k uvedenej zmene - poníženiu výmery uvedenej parcely a čo bolo dôvodom vydania uvedeného rozhodnutia „X“. Zároveň bolo žiadané o oznámenie, na základe čoho boli vyznačené hranice uvedenej parcely (už s novou výmerou) na katastrálnej mape, ktorá parcela predstavuje zvyšnú výmeru (tú, o ktorú sa výmera parcely EKN 5121/2 znížila), resp. ku ktorým parcelám bola táto ponížená výmera pričlenená a z akých dôvodov. Z odpovede tohto úradu zo dňa 06.11.2019 vyplynulo, že spracovateľ projektu ROEP chybné vyhotovil grafickú identifikáciu do registra EKN parcelu PKN 5134 a 5121/2 k.ú. M. O. M.. Zápisom listiny X-167/2016-Rb sa zmenila hranica a výmera parcely EKN 5121/2, výmery susediacich parciel ostali nezmenené.

7. Zhrnúc tak doposiaľ zistené, bolo potrebné konštatovať, že zo záveru rozhodnutia NS SR, ktorý zrušil rozhodnutie odvolacieho súdu pre vyhodnotenie (pochopenie) znaleckého posudku vyplývalo, že z hľadiska právneho stavu podstatná časť spornej prístupovej cesty v zmysle vypracovaného znaleckého posudku vedie po parcele KNE č. 5121/2, ktorá je však vo výlučnom vlastníctve žalovaného. Do tohto času bol aj odvolací súd viazaný právnym názorom uvedeným v rozhodnutí NS SR a preto nebolo možné konštatovať, že prístupová cesta o ktorú v konaní ide jednoducho nevedie po parcele KNE č. 5134, ktorej je žalobkyňa podielovou spoluvlastníčkou. Teda dovtedy bol výlučný vlastník prechodu po parcele KNC č. 5121/6 a KNC č. 5121/8 žalovaný. Po doplnení dokazovania okresným súdom ozrejením zmien, ktoré nastali po rozhodnutí NS SR bolo potrebné zhodne s ním konštatovať, že žalobkyňa sa domáha prechodu po časti (novej - geometrickým plánom odčlenenej parcele CKN č. 5121/10) parcely PKN/EKN č. 5134 vo vzťahu, ku ktorej je podielovou spoluvlastníčkou (v nadväznosti na aktuálne údaje na LV č. XXXX k.ú. M. O. M.).

8. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že súd prvej inštancie po predchádzajúcom zrušujúcom uznesení odvolacieho súdu v prejednávanej veci zistil skutkový stav v dostatočnom rozsahu, na základe toho dospel ku správnym skutkovým zisteniam a tieto aj správne právne posúdil. Odvolací súd konštatuje, že odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku je dostatočne vyčerpávajúce a zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 220 ods. 2 C. s. p. Okrem toho sa v konaní pred súdom prvej inštancie nevyskytla žiadna vada uvádzaná v ust. § 380 ods. 2 C. s. p., ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie a na ktoré by musel odvolací súd prihliadať.

9. Z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania žalobkyne viazaný (§ 379 a § 380 ods. 1 C. s. p.) zaoberal sa pri posudzovaní veci iba jej tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

10. Aj podľa odvolacieho súdu s ohľadom na zmenenú žalobu (sporná parcela bola rozšírená geometrickým plánom č. 51/2016, a preto bola iného rozsahu ako tá, o ktorej súdy dovtedy v konaní rozhodovali) mala žalobkyňa jednoznačne konkretizovať konanie žalovaného, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako rušenie jej práva užívať v rámci spoluvlastníckeho podielu spoločnú nehnuteľnosť a miesta, na ktorých k zásahu vytváraním prekážok v užívaní dochádza. Preukázaním tak, že sa týka spornej parcely a od času, kedy došlo k zmene vlastníckych vzťahov. Žalobkyňa však po tom ako zmenila žalobu neprodukovala skutkové tvrdenia o zásahoch zo strany žalovaného a nenavrhovala ani dôkazy. Na pojednávaní dňa 11.09.2019 právna zástupkyňa žalobkyne len všeobecne uviedla: „Závadný stav trvá aj ku dňu rozhodovania súdu, je tam brána, žalovaný pritom nemá na takéto konanie dôvod. Žalovaný opätovne vytvára negatívny stav“. Zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 11.09.2019 vyplýva, že súd umožnil stranám, aby v lehote 15 dní produkovali všetky tvrdenia a dôkazy k pripustenej zmene žaloby, pretože na neskôr produkované nebude prihliadať a tým uplatňuje sudcovskú koncentráciu. Žalobkyňa v podaní zo dňa 18.09.2019 (č.l. 689 spisu) oznámila súdu, že za súčasného skutkového a právneho stavu nemá nové návrhy na vykonanie dokazovania, nakoľko v rámci doterajšieho konania boli konajúcemu súdu z jej strany do spisu predložené všetky relevantné dôkazy. V odvolaní proti rozsudku okresného súdu žalobkyňa vytýkala súdu hlavne, že neprihliadol na doterajšie dôkazy ohľadom vykopávania jám, ukladania dreva na jedinú prístupovú cestu, parkovania motorového vozidla

žalovaného na prístupovej ceste, opätovné postavenie plotu, potvrdenie žalovaného na ohliadke z 28.04.2015, že kopal jamy. Tieto zásahy mali byť však vykonané pred zmenou vo vlastníckych vzťahoch na základe rozhodnutia Okresného úradu, odboru katastrálneho Čadca č. X-167/2016-Rb zo dňa 05.05.2016, na ktoré okresný súd nemal ani podľa názoru odvolacieho súdu dôvod prihliadať.

11. Vzhľadom na uvedené, námietky žalobkyne nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd preto rozsudok okresného súdu potvrdil, a to vrátane výroku o trovách konania založeného na zásade úspechu žalovaného v spore (§ 262 ods. 1, § 255 ods. 1 C. s. p.) ako i výroku o trovách štátu.

12. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 C. s. p. Úspešnou stranou odvolacieho konania bol žalovaný, a to v celom rozsahu, a preto mu súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania následne rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

13. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).